

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Drebot Vladimir, de către avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpaților și de către inculpatul Drebot Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2021, în cauza penală în privința inculpaților

Grîu Denis xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Drebot Vladimir xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.06.2018 – 16.04.2019;

Instanța de apel: 04.05.2020 – 14.12.2021;

Instanța de recurs: 11.05.2022 – 12.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 aprilie 2019, au fost recunoscuți vinovați și condamnați inculpații Grîu Denis și Drebot Vladimir în baza art.314 alin.(1) Cod penal, la câte 1 an închisoare.

Conform prevederilor art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării de către Grîu Denis a pedepsei stabilite, fiindu-i fixat un termen de probă de 1 an.

În privința lui Drebot Vladimir s-a dispus deținerea în continuare în Penitenciarul nr.13 a D.I.P. al MJ al RM, datorită adoptării sentinței de condamnare la închisoare, până la devenirea prezentei sentințe definitive și executorii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Grîu Denis, acționând cu intenție directă, prin înțelegere prealabilă cu Drebot Vladimir, care se

deținea în detenție preventivă în cadrul cauzei penale privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) Cod penal, care se afla în procedura Judecătorei Chișinău, Sediul Buiucani, pentru examinare în fond, în scopul denaturării adevărului pe cazul indicat, inducerii în eroare a instanței de judecată și influențării minorului Bondarencu Romeo, care în cadrul cauzei penale indicate avea statutul de parte vătămată, pentru a crea o situație favorabilă lui Drebot Vladimir și a-l ajuta să se eschiveze de la răspundere pentru infracțiunea comisă, la rugămintea lui Drebot Vladimir, acționând împreună cu alte persoane, materialele în privința cărora sunt disjuse în procedură aparte, în perioada noiembrie 2017 - februarie 2018, prin promisiuni, oferirea de bunuri și avantaje patrimoniale și nepatrimoniale a determinat pe Bondarencu Romeo să-și schimbe declarațiile făcute în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale.

Ca consecință a determinărilor efectuate partea vătămată minoră Bondarencu Romeo la data de 08.02.2018, fiind audiat în instanța de judecată, și-a schimbat declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, astfel contribuind la favorizarea situației inculpatului Drebot Vladimir în cadrul procesului penal privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) Cod penal, în detrimentul examinării obiective și juste a cauzei indicate.

Drebot Vladimir, aflându-se în detenție preventivă în cadrul cauzei penale privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) Cod penal, care se afla în procedura Judecătorei Chișinău, Sediul Buiucani, pentru examinare în fond, în scopul denaturării adevărului pe cazul indicat, inducerii în eroare a instanței de judecată și influențării minorului Bondarencu Romeo, care în cadrul cauzei penale indicate avea statutul de parte vătămată, pentru a-și crea o situație favorabilă care i-ar permite să se eschiveze de la răspundere pentru infracțiunea comisă, acționând prin înțelegere prealabilă împreună cu Grîu Denis și alte persoane, materialele în privința cărora sunt disjuse în procedură aparte, în perioada noiembrie 2017 - februarie 2018, prin intermediul lui Grîu Denis și prin promisiuni, oferirea de bunuri și avantaje patrimoniale și nepatrimoniale, a determinat pe Bondarencu Romeo să-și schimbe declarațiile făcute în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale.

Ca consecință a determinărilor efectuate partea vătămată minoră Bondarencu Romeo la data de 08.02.2018, fiind audiat în instanța de judecată, și-a schimbat declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, astfel contribuind la favorizarea situației inculpatului Drebot Vladimir în cadrul procesului penal privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) Cod penal.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, faptele inculpaților Grîu Denis și Drebot Vladimir întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal - determinarea, prin promisiuni, prin oferire sau dare de bunuri, servicii ori de alte avantaje patrimoniale sau nepatrimoniale părții vătămate, la depunerea de declarații mincinoase în cadrul procesului penal, în instanța de judecată.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: a-l recunoaște vinovat pe Grîu Denis de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.314 alin.(1) Cod penal și, în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în temeiul art.72 alin.(3) Cod penal, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A-l recunoaște vinovat pe Drebot Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.314 alin.(1) Cod penal și, în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în temeiul art.72 alin.(3) Cod penal, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, acuzarea a invocat că pedeapsa aplicată inculpaților Grîu Denis și Drebot Vladimir de către instanță este prea blândă, din motivul că pedeapsa penală este un mijloc de corectare și reeducare al condamnatului și în vederea atingerii scopului de influență asupra corectării și reeducării vinovatului, restabilirii echității sociale și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane. Or, în privința inculpaților menționați supra urma să fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani. Inculpații, prin acțiunile sale, au efectuat o ingerință gravă în cursul normal al efectuării justiției pe cauza penală examinată în complet la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, încercând a obstrucționa aflarea adevărului pe caz și influențarea părții vătămate minore, precum și a martorilor acuzării asupra depozițiilor care urmau a fi depuse în fața completului. Menționează ca partea vătămată minoră, fiind audiată în fața completului de judecată, sub influența acțiunilor inculpaților și a scrisorilor transmise din penitenciar, a reușit să fie determinat și să depună declarații diametral opuse decât cele de la faza urmăririi penale. Și doar profesionismul completului de judecată și greutatea probelor administrate și examinate, au contribuit la emiterea pe dosar a unei sentințe de condamnare legale și obiective.

Mai mult, sentința contestată este ilegală și nu corespunde rigorilor art.385 Cod de procedură penală, referitoare la soluționarea chestiunilor privind corpurile delictelor și achitarea cheltuielilor de judecată. Astfel, pronunțând dispozitivul acesteia, instanța de judecată nu s-a expus asupra corpurilor delictelor, precum și nu s-a expus asupra cheltuielilor de judecată, solicitate de acuzatorul de stat de a fi încasate solidar din contul inculpaților.

3.1. Avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Drebot Vladimir, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Drebot Vladimir să fie achitat de învinuirea în baza art.314 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat că cercetarea judecătorească a fost efectuată superficial, iar prima instanță nu a făcut nici o examinare corectă a cauzei nominalizate, prima instanță nu s-a pronunțat corect și just pe temeiurile de fapt și de drept cu care a fost investită.

Apărarea a notat că, sentința de condamnare este în mod vădit nefondată și pur declarativă, iar pentru condamnarea inculpaților nu există motive bine întemeiate și legale care ar confirma esența învinuirii, motiv ce a și constituit drept temei pentru declararea cererii de apel. A concluzionat că cercetarea în prima instanță a fost efectuată cu încălcări procesuale grave, nu are suport probatoriu din toate sensurile, de fapt și de drept, iar concluziile primei instanțe referitor la vinovăția inculpaților nu rezistă nici unei critici juridice, deoarece nu-și găsesc confirmare prin probe pertinente și accesibile, ceea ce denotă faptul că sunt formale și fără un conținut efectiv pentru care inculpații urmează a fi achitați. Circumstanțele cauzei au fost unilateral apreciate la efectuarea cercetării judecătorești. Din examinarea actelor dosarului se constată că atât în faza de urmărire penală, cât și în cea de judecată nu s-au administrat probe din care să rezulte în mod lucid săvârșirea infracțiunii pentru care Drebot Vladimir și Grîu Vladimir au fost condamnați, iar pentru unele fapte nici nu s-a examinat dacă erau îndeplinite toate cerințele înscrise în codul penal pentru a fi considerate infracțiuni, or, în speță așa cum au fost stabilite de prima instanță, acțiunile inculpatului nu se circumscriu infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal. Astfel, fapta inculpatului Drebot Vladimir nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, care duce la casarea sentinței în partea condamnării lui Drebot Vladimir și adoptarea unei noi hotărâri de achitare în privința acestuia.

De asemenea, a invocat că prin adoptarea sentinței atacate prima instanță a încălcat dreptul inculpaților la un proces echitabil garantat de Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Mai mult ca atât, prima instanță nu a argumentat motivele admiterii sau respingerii unor probe, pe ce circumstanțe de fapt și de drept s-a călăuzit la pronunțarea sentinței de condamnare în temeiul art.314 alin.(1) Cod penal, în baza căror temeiuri a ajuns la concluzia privind săvârșirea de către inculpați a infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal. A mai menționat că sentința primei instanțe trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, convingătoare și concretă, iar circumstanțele și probele constatate în cauză urmează a fi expuse într-o strictă consecutivitate logică, însă toate aceste cerințe au fost neglijate de către prima instanță la etapa de examinare a cauzei penale în prima instanță.

Avocatul a remarcat că, prima instanță eronat a concluzionat că, în acțiunile lui Drebot Vladimir și Grîu Denis sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal. În absența probelor această susținere din poziția procesuală a primei instanțe este cu adevărat neîntemeiată și, respectiv, toate aceste argumente sunt pur virtuale și neconfirmative prin probe obiective și verosimile. A mai reținut că, toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea învinuirii, precum că art.314 alin.(1) Cod penal, se referă la cazul investigat, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele nu au fost analizate corect și obiectiv la etapa cercetărilor judecătorești, iar apărarea le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

Reieșind din complexitatea tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei, avocatul a constatat că învinuirea adusă lui Drebot Vladimir și Grîu Denis, precum că prin

acțiunile sale ilegale au săvârșit infracțiunea, prevăzută de art.314 alin.(1) Cod penal, este lipsită totalmente de forță probatorie, deoarece prima instanță nu a motivat/argumentat faptul că anume Drebot Vladimir, acționând împună și de comun acord cu Grâu Denis, l-a determinat pe Bondarenco Romeo la depunerea de declarații mincinoase în favoarea inculpaților Drebot Vladimir și Sandler Igor, învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹), lit. f) Cod penal.

Apărarea susține că, declarațiile martorilor Bondarenco Victor și a părții vătămate Bondarenco Romeo urmează a fi apreciate în favoarea lui Drebot Vladimir și Grâu Denis, deoarece prin acestea se confirmă lipsa înțelegerii prealabile între Drebot Vladimir și Grâu Denis, îndreptată spre determinarea la depunerea de declarații mincinoase. Nici un martor nu a declarat că, prin acțiunile sale, anume Drebot Vladimir și Grâu Denis ar fi planificat, organizat și realizat planul criminal de determinarea la depunerea de declarații mincinoase. Înseși partea vătămată Romeo Bondarenco nu a confirmat învinuirea, ba dimpotrivă, a luat poziția inculpaților.

Consideră apărarea că, toate argumentele și afirmațiile invocate de către prima instanță, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele de fapt și de drept, nu au fost examinate corect și obiectiv, apreciind-u-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

Altfel spus, invocarea art.314 alin.(1) Cod penal de către prima instanță la calificarea acțiunilor inculpaților, este absolut greșită și chiar periculoasă pentru pronunțarea unei sentințe întemeiate și legale pe fondul cauzei penale respective.

Avocatul a concluzionat că, acțiunile inculpaților Drebot Vladimir și Grâu Denis nu constituie componența infracțiunii imputate acestora - determinarea la depunerea de declarații mincinoase.

În final, avocatul a conchis că prima instanță a făcut o încadrare juridică incorectă a faptelor comise de inculpați, calificându-le în baza art.314 alin.(1) Cod penal și apreciază critic poziția primei instanțe referitoare la faptul că inculpații au săvârșit trafic de copii. Prin urmare, lipsa probelor care ar confirma cu claritate scopul exploatării sexuale necomerciale a minorului Romeo Bondarenco reprezintă încă o dovadă a faptului că învinuirea adusă inculpaților Drebot Vladimir și Grâu Denis este una neîntemeiată și chiar periculoasă pentru pronunțarea unei sentințe legale și fondate asupra fondului acestui dosar penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2021, a fost respins apelul avocatului Aronov Roman în numele inculpatului Drebot Vladimir.

A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea ce ține de cheltuielile de judecată și corpurile delictive, pronunțată în acest sens o nouă hotărâre, prin care s-a dispus de a încasa în mod solidar de la Grâu Denis și Drebot Vladimir cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizei grafoscopice în sumă de 1 820 lei, în rest cerința procurorului a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Corpurile delictive: filele din agendă, procesele - verbale de audiere a părții vătămate Bondarenco Romeo din data de 18.09.2017 și 22.09.2017; declarațiile lui

Bondarenco Romeo, date în instanța de judecată la data de 08.02.2018, un CD-R, pe care se conțin înregistrările audio al declarațiilor inculpatului Bondarenco Romeo din data de 08.02.2018 și ale martorului Nița Mircea din 07.03.2018 date în instanța de judecată, a se păstra la materialele cauzei penale.

În conformitate cu art.106 Cod penal, telefonul mobil de model „Iphone 5S” cu nr. IMEI 013852007928129 - a-l trece în beneficiul statului.

Cartela cu nr.69170624 - urmează a fi nimicită.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelanților, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpaților Grîu Denis și Drebot Vladimir, în comiterea faptelor incriminate, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele atât ale inculpaților, cât și ale apărătorilor acestora cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de prima instanță și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpaților Grîu Denis și Drebot Vladimir, just încadrându-le în dispoziția de art.314 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la motivele invocate de partea apărării, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Drebot Vladimir, or, acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpaților în comiterea acțiunilor infracționale.

Totodată, instanța de apel a apreciat că aceste afirmații reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or, în sentința sa, prima instanță corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpaților Drebot Vladimir și Grîu Denis în comiterea infracțiunii imputate.

Analizând declarațiile martorilor, instanța de apel consideră că, acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată. În acest context nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Prima instanță, judecând cauza conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel a menționat că, în acțiunile inculpaților sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestora în comiterea infracțiunii incriminate și este apreciată de către instanță drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Totodată, instanța de apel a atestat că, argumentele invocate de partea apărării referitor la achitarea inculpatului Drebot Vladimir, pe motiv că probele administrate în cauză nu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

Adițional, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți, în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților astfel, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Referitor la apelul declarat de către acuzatorul de stat referitor la blândețea pedepsei aplicate față de inculpați pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, precum și neîncasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel o consideră parțial întemeiat, urmând a fi admis în partea cheltuielilor de judecată, și corpurile delictelor reieșind din următoarele considerente.

4.2. La stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate inculpaților Drebot Vladimir și Grîu Denis, având în vedere argumentele invocate în apelul declarat în coraport cu circumstanțele constatate, instanța de apel reține că, la stabilirea pedepsei, urmează a se ține cont de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță justificat a reținut că este posibilă corectarea inculpatului Grîu Denis fără izolarea acestuia de societate, or, acesta nu prezintă pericol pentru societate, pentru prima dată a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, lipsa antecedentelor penale, lipsa circumstanțelor agravante.

Luând în vedere personalitatea inculpatului Drebot Vladimir, gravitatea infracțiunii incriminate, prima instanță în mod justificat a considerat că este posibilă corectarea și reeducarea inculpatului doar în condiția izolării lui de societate.

În contextul celor enunțate, prima instanță a considerat oportună aplicarea față de inculpații Grîu Denis și Drebot Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, a pedepsei de câte 1 an închisoare, cu aplicarea în

conformitate cu prevederile art.90 Cod penal - în privința inculpatului Grîu Denis, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i un termen de probă de 1 an.

4.3. Referitor la alegațiile procurorului în ce privește soluția adoptată de prima instanță privind respingerea cererii acuzatorului de stat de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpaților, instanța de apel a considerat că aceasta este fondată și în acest sens, se impune casarea sentinței primei instanțe, în partea ce ține de soluționarea chestiunii referitor la modalitate de încasare a cheltuielilor de judecată.

Conform prevederilor art.143 Codul de procedură penală, intitulat „Cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie: (1) Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză. Astfel, ținând cont de faptul că alin.(2) al art.143 din Codul de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, solicitarea apelantului cu privire la încasarea în mod solidar de la inculpații Grîu Denis și Drebot Vladimir, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 1 820 lei, și anume pentru efectuarea expertizei grafoscopice nr.34/12-1-R-2239 din 18.05.2018 este una întemeiată și astfel, instanța de apel consideră necesar de a o admite.

Așadar, Colegiul penal conchide că, este întemeiată solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea în mod solidar din contul inculpaților Grîu Denis și Drebot Vladimir a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 820 lei, și anume pentru efectuarea expertizei grafoscopice nr.34/12-1-R-2239 din 18.05.2018, or, în conformitate art.229 alin.(1) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

În acest sens, instanța de apel a dispus ca cheltuielile judiciare în sumă de 1 820 lei pentru efectuarea expertizei grafoscopice nr.34/12-1-R-2239 din 18.05.2018, să fie încasată în mod solidar de la inculpați Grîu Denis și Drebot Vladimir, în rest cerința procurorului a fost respinsă ca fiind nefondată.

Potrivit art.162 Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. Astfel, a fost soluționată soarta corpurilor delictive de către instanța de apel.

5. Avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Drebot Vladimir, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile, solicitând casarea acestora, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cerințelor, avocatul invocă argumente similare celor din apel.

5.1. Avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpaților Drebot Vladimir și Grîu Denis, contestă cu recurs ordinar hotărârile, solicitând casarea acestora, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cerințelor, avocatul invocă că studiind materialele dosarului penal, lecturând sentința și decizia instanței de apel, constată lipsa componentei infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal.

Din analiza probelor expuse în rechizitoriu rezultă că, în timpul urmăririi penale, a fost încălcat grav dreptul la apărare a lui Drebot Vladimir și Grîu Denis. În acest sens, apărarea invocă un șir de erori admise la faza de urmărire penală.

Totodată, a menționat că atât rechizitoriu, cât și soluțiile emise de prima instanță și instanța de apel, nu conțin o acuzare concretă, probele pertinente și concludente referitoare la săvârșirea infracțiunii, toate având un caracter general.

Simpla mențiune privind săvârșirea infracțiunii sau simpla reproducere a unui mijloc de probă, prin care se face o anumită descriere privind o pretinsă faptă penală, care se evidențiază la cea mai superficială analiză a conținutului rechizitorului în privința inculpaților Drebot Vladimir și Grîu Denis, în opinia apărării, nu răspunde criteriilor legii privind sesizarea instanței de judecată și, pe cale de consecință, asemenea fapte n-ar trebui să formeze obiectul judecății.

Mai indică că, atari exigențe sunt cerute și sub aspectul dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, de care beneficiază orice persoană, conform art. 6 CEDO și art.20 și 26 din Constituția Republicii Moldova.

Din această perspectivă, rechizitoriul în privința inculpaților Drebot Vladimir și Grîu Denis, nu respectă întocmai rigorile prevăzute de lege, prin ce a afectat grav sesizarea primei instanțe cu obiectul judecății și, implicit, dreptul la apărare al ultimilor, care, din perspectiva celor analizate, în lipsa concretizării învinuirii, până la moment se află în imposibilitate absolută de a-și exercita acest drept.

5.2. Inculpatul Drebot Vladimir, în temeiul pct.6), 8), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile, solicitând casarea acestora, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cerințelor, invocă argumente similare celor din apelul declarat de avocatul acestuia. Suplimentar reține că instanța de apel nu a răspuns în nici un fel argumentelor inculpaților și avocaților. Reține că, conceptul de proces echitabil impunea judecătorului să vegheze ca orice element susceptibil să influențeze soluția privind litigiul să facă obiectul unei analize efective și reale, încât să răspundă argumentat la criticile, mijloacele și instrumentele invocate de către părți.

Inculpatul atestă că a fost admisă o eroare gravă de fapt, care antrena imposibilitatea pronunțării unei sentințe de condamnare în privința lui Drebot Vladimir. Astfel, consideră că au fost admise repercusiuni importante asupra situației persoanei Drebot Vladimir, fără a fi recunoscută această persoană, în mod contrar legii, în calitate de persoană bănuită și fără a i se explica drepturile și libertățile fundamentale, iar actele emise în acest sens au fost cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei inculpate, neputând fi valorificate în ipoteza unei decizii de condamnare.

Inculpatul notează că, prima instanță atât la examinarea cauzei penale în fond, cât și în ordine de apel, nici nu a motivat și a descris parțial comportamentul

inculpatului prin prisma conținutului normativ al infracțiunii, fiind evident un temei de achitare a lui Drebot Vladimir referitor la infracțiunea incriminată, în baza art.314 alin.(1) Cod penal, iar desconsiderarea și nemotivarea corespunzătoare (în mare parte o motivare contradictorie) a determinat pronunțarea unei decizii contrare legii.

În fapt, instanța de apel prin decizia din 14 decembrie 2021 nu s-a pronunțat referitor la detenția lui Drebot Vladimir în baza sentinței de condamnare din 16 aprilie 2019 și valorificarea reală a termenului de deținere în stare de arest preventiv în baza acestei sentințe judecătorești. Mai mult, Drebot Vladimir a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău până la data de 24 septembrie 2020.

Mai invocă că, instanța de judecată, în ordine de apel, în mod arbitrar și contrar legii, a reținut că cerința încasării cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei grafoscopice în sumă de 1 820 lei, urmează a fi admisă și a dispus, în mod arbitrar, încasarea în mod solidar, din contul inculpaților, în beneficiul statului, a sumei de 1 820 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În acest sens, a evidențiat că în jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție, care corespunde standardelor CtEDO, se indică clar că cheltuielile care sunt legate de efectuarea expertizelor și care sunt necesare și dispuse în vederea probării existenței/lipsei bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii urmează a fi suportate de către stat.

În final, inculpatul consideră că circumstanțele expuse denotă clar admiterea unor erori grave de drept comise de către instanța de apel în cadrul judecării cauzei penale respective (în același mod ca și prima instanță), adică sfidarea vădită a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei Drebot Vladimir și dovedesc univoc că a avut loc încălcarea limitelor incriminării penale și ale sancționării penale (art. 7 din CEDO), prin judecarea cauzei penale contrar principiilor unui proces echitabil (art. 6 din CEDO).

6. Asupra recursurilor ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care și-a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, a solicitat declararea recursurilor ca inadmisibile fiind vădit neîntemeiate cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or,

art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal, reieșind din conținutul recursurilor ordinare declarate de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Drebot Vladimir, de către avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpaților și de către inculpatul Drebot Vladimir, constată că titularii acestuia critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare stipulate la pct.6), 8), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat de inculpatul Drebot Vladimir, se reține că acesta critică sub aspectul vinovăției, încălcărilor de procedură la urmărirea penală și judecarea cauzei, precum și în partea stabilirii pedepsei.

Însă verificând alegațiile recurenților, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpaților, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile părții apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpaților Drebot Vladimir și Grîu Denis a elementelor infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componentei de infracțiune incriminată.

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5. din prezenta decizie, sunt întemeiate și pe critica modului în care instanțele de fond au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie

un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că, concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe. Acesta este un argument invocat în mod declarativ, or, reținând circumstanțele de fapt ale cauzei instanța de apel și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, instanța de recurs reține că argumentele recurenților precum că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sunt lipsite de suport probatoriu, nefiind în stare să răstoarne hotărârile instanțelor de fond. Or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica. Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Instanța de recurs, la fel evidențiază argumentele instanței de apel precum că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de către avocați și inculpați, precum că nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii pentru care au fost condamnați, or aceste afirmații au un caracter declarativ și sunt un mod de apărare a inculpaților în vederea eschivării de răspundere penală, afirmațiile date fiind combătute prin totalitatea de probe administrate, care au fost puse just de către instanța de fond la baza sentinței de condamnare.

Ce ține de temeiul invocat de recurent prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, este invocat de recurent declarativ, în conținutul recursului nefiind specificate argumente în susținerea temeiului invocat.

Colegiul penal largit respinge alegațiile invocate de către recurenți precum că, instanța de apel a omis să se pronunțe detaliat și amănunțit asupra tuturor argumentelor invocate în apel. Or, recurenții aveau obligația să concretizeze care anume argumente nu au fost apreciate de către instanța de apel.

Analizând textul hotărârilor atacate în coraport cu motivele invocate de recurenți, Colegiul penal atestă că, instanțele de fond s-au expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâri, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie

prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că faptele inculpaților întrunesc toate elementele infracțiunii incriminate.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Drebot Vladimir, de către avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpaților și de către inculpatul Drebot Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2021, în cauza penală în privința inculpaților *Grîu Denis xxx* și *Drebot Vladimir xxx*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie